

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38	Utgitt 7 juli	1942
Innhold.		Side
Lov om endr. i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v.		657
Forordn. om lagring, bruk, omsetning og rasjonering av poteter		658
Lov om utvidelse av grensene for kjøpstaden Larvik		664
» om endr. i lov om aldersgrenser for off. tjenestemenn ..		666
» om endr. i lov om syketrygd		668
» om endr. i lovgivningen om ulykkestrygd for sjømenn ..		668
Midlert. lov om tillegg til lov om lukningstid for utsalgssteder		668
Lov om endr. av § 3 i midlert. lov om omsetning av agn ..		669
» om midlert. forhøyelse av losbetalingen		669
» om navnet fagskoler i landbruk		670
» om endr. i lov om skogvern		670
Mpr. besl. om avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet		671
» » om utjamningsavgift på konsummjølk		671
Skr. om tillegg til avgiftsatsen og refusjonsatsene for brennevin		671

Lov om endring i lov om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. av 17 juni 1932. 28 mai. Nr. 5.

Lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. § 1 skal heretter lyde slik:

§ 1. Denne lov omfatter følgende varer:

Poteter og produkter av poteter.

Egg.

Honning og erstatningsmidler for honning.

Melk og produkter av melk.

Friske frukter og bær, grønnsaker og rotvekster, saft og konserver av frukt, bær, grønnsaker og rotvekster, samt erstatningsmidler for disse.

Eddik.

Levende planter og plantedeler, høy, mose- og lavarter, frø til krydder.

Brenneved, trekull, tretjære.

Fjorfeslakt, kjøtt, fleck, slakteavfall, hermetikk, pølser og andre foredlete kjøttvarer av hest, storfe, sau, geit, svin og hval.

Huder og skinn i ubearbeidet tilstand.

28 mai. Ull og lin.

Nr. 5. Strikkede varer framstilt av ull i Selbumønstre eller liknende mønstre etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Oslo 28 mai 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

23 juni. **Forordning.** (Forsyningsdepartementet.)

Om lagring, bruk, omsetning og rasjonering m. v. av poteter.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

Kapitel I. Utsortering av settepoteter, lagring m. v.

§ 1. Enhver produsent av poteter plikter å holde tilbake og lagre av sin avling i 1942 et tilstrekkelig kvantum settepoteter til dekning av sitt behov for settepoteter i 1943.

Produsenter som for 1942 er pålagt av jordstyret å dyrke poteter på et bestemt minimumsareal skal regne sitt behov for settepoteter for 1943 etter samme areal + 10 %, og etter et forbruk av 300 kg settepoteter (inkl. svinn) pr. dekar.

Produsentene plikter så vidt mulig å sortere ut av sin potetavling og oppbevare alle poteter med vekt ca. 30—50 gram til bruk eller salg som settepoteter.

§ 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan pålegge produsenter og handlende å lagre poteter for senere levering.

§ 3. Enhver som lagrer poteter plikter å sørge for forsvarelig oppbevaring.

Enhver som eier eller er i besittelse av potetbeholdning som han må regne med ikke å kunne oppbevare forsvarelig vinteren over, skal melde fra til forsyningsnemnda. Han plikter å disponere over beholdningen eller stille den til disposisjon i samsvar med nemndas bestemmelse.

Forsyningsnemnda skal etter bestemmelse av Direktoratet for proviantering og rasjonering eller fylkesforsyningsnemnda iverksette inspeksjon av kjellere og andre oppbevaringsteder som benyttes eller aktes benyttet til lagring av poteter i sesongen 1942—43. Forsyningsnemnda kan også av eget tiltak foreta slik undersøkelse i den utstrekning dette anses påkrevd. Den som eier eller har rådigheten over lagerplassen plikter å meddele forsyningsnemnda og nemndas inspektør de opplysninger som forlanges for å bedømme om lagerplassen

er tilfredsstillende. Inspektørene skal på stedet gi anvisning 23 juni. på hvordan lagerplassen bør være og hvilke feil som bør rettes.

Forsyningsnemnda kan forby lagring av poteter på steder som ikke anses skikket til lagerplass, og kan på grunnlag av foretatt inspeksjon gi den som eier eller har rådigheten over potetbeholdning eller lagerplass skriftlig pålegg om å foreta bestemte utbedringer av lagerplassen. Er lagerplassen uskikket til oppbevaring av poteter, eller etterkommes ikke de pålegg som er gitt om utbedring, kan forsyningsnemnda kreve potetbeholdningen avstått for overføring til kommunens kriselager, eller forlange den solgt til den nemnda bestemmer.

Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det gir fullmakt, kan bestemme at det ikke skal anvises poteter til erstatning for det kvantum som blir ødelagt under lagring, dersom eier eller besitter av potetbeholdning har unnlatt å sende melding som nevnt i annet ledd, eller ikke har etterkommet forsyningsnemndas bestemmelser om disponering av beholdningen eller utbedring av lagerplassen, eller for øvrig ikke har sørget for betryggende lagring.

Kapitel II. Bruk.

§ 4. Det er forbudt uten skriftlig tillatelse fra forsyningsnemnda å føre opp eller ensilere poteter som kan anvendes til matbruk eller settepoteter.

Tillatelse til å anvende poteter til oppføring eller ensilering kan bare gis for et bestemt kvantum. Tillatelse kan ikke gis for poteter som en produsent plikter å selge, jfr. § 18.

§ 5. Det er forbudt uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering å anvende poteter til teknisk bruk. Med teknisk bruk menes enhver anvendelse av poteter utenfor husholdning som råstoff for framstilling av nærings- og nytelsesmidler, halvfabrikata og ferdige produkter av enhver art.

§ 6. Det er forbudt å servere råskrelte poteter på hoteller, restauranter, kafeer og andre bevertningsteder.

§ 7. Det er forbudt uten tillatelse fra forsyningsnemnda å bruke poteter som er anvist til settepoteter til annet formål.

Kapitel III. Omsetning og rasjonering m. v.

§ 8. Uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering er det forbudt for andre enn produsenter, forsyningsnemnder, jordstyrer, detaljister og godkjente grossister å selge eller på annen måte overdra poteter.

Engrosforhandlere av poteter godkjennes av fylkesforsyningsnemnda. Godkjenning kan som regel bare gis til gros-

23 juni. suster som tidligere er godkjent som potetgrossist i medfør av Prisdirektoratets kunngjøring nr. 176 av 4 oktober 1941 og kunngjøring nr. 246 av 19 februar 1942. Godkjenningen gjelder bare for salg av poteter innenfor vedkommende fylke og kan når som helst kalles tilbake.

§ 9. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra poteter til fôr uten etter skriftlig tillatelse fra forsyningsnemnda i selgerens kommune.

Det er likeledes forbudt å overdra poteter til teknisk bruk uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering, jfr. dog unntaksbestemmelsen i § 10, siste ledd.

§ 10. Det er forbudt for produsent av poteter fra og med 1 september 1942 å selge eller på annen måte overdra poteter uten mot anvisning fra en forsyningsnemnd, en fylkesforsyningsnemnd eller fra Direktoratet for proviantering og rasjonering, eller mot innkjøpserklæring på fastsatt skjema fra detaljist og godkjent grossist, eller mot utførselstillatelse fra tollvesenet. Dette gjelder også for levering av poteter til oppfylling av salgs- og leveringsavtaler som er inngått før denne forordnings ikrafttreden.

Salg av poteter fra produsent til forbruker fra torg kan dog foregå mot klipp av merker på potetkort.

Direktoratet for proviantering og rasjonering kan bestemme at produsenter i en eller flere kommuner eller fylker bare kan overdra poteter mot anvisning fra forsyningsnemnd og fylkesforsyningsnemnd i visse kommuner og fylker, og mot innkjøpserklæring utstedt på grunnlag av slik anvisning.

Unntatt fra bestemmelsene i første og tredje ledd er levering av poteter til oppfylling av kårkontrakter og av forpaktingsavtaler når bortforpakteren bor på gården, og levering til produsentens faste arbeidere med husstand. Dog er det forbudt å levere større kvantum poteter enn det som svarer til mottakerens rasjoner.

Unntatt fra forbudet i første ledd er likeledes overdragelse av poteter til potetmelfabrikk og potettørkeri.

§ 11. Det er forbudt for grossist fra og med 1 september 1942 å selge eller på annen måte overdra poteter uten mot anvisning fra en forsyningsnemnd innen det distrikt som han er godkjent som potetgrossist for, eller mot innkjøpserklæring fra detaljist utstedt på grunnlag av slik anvisning, eller mot innkjøpserklæring fra grossist eller mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

Fylkesforsyningsnemnda gir de godkjente grossister anvisning på innkjøp av poteter til et passende startlager. Grossistene plikter å levere inn til fylkesforsyningsnemnda de innkjøpserklæringer, anvisninger og utførselstillatelser som de

har overdratt poteter mot, og kan bare få anvisning på et 23 juni.
nytt kvantum poteter som svarer til de innleverte salgslegi-
timasjoner med tillegg av 3 %.

§ 12. Det er forbudt for detaljist fra og med 1 september 1942 å selge eller på annen måte overdra poteter uten mot klipp av merker på potetkort eller mot anvisning fra forsyningsnemnda i detaljistens kommune og i de kommuner som fylkesforsyningsnemnda bestemmer, eller mot utførselstillatelse fra tollvesenet. Salg til detaljist kan dog skje mot innkjøpserklæring.

Forsyningsnemnda gir de detaljister i kommunen som tidligere har omsatt poteter anvisning på innkjøp av poteter fra produsent eller grossist til et passende startlager. Detaljistene plikter å levere inn til forsyningsnemnda de merker, anvisninger, innkjøpserklæringer og utførselstillatelser som de har overdratt poteter mot, og kan bare få anvisning på et nytt kvantum poteter som svarer til innleverte salgslegi-
timasjoner med tillegg av 7 %.

§ 13. Detaljist og grossist kan ved innkjøp av poteter utstede innkjøpserklæringer på fastsatt skjema for tilsammen et så stort kvantum poteter som de har fått kjøpeanvisning på fra forsyningsnemnd og fylkesforsyningsnemnd.

Gjenpartene av innkjøpserklæringene skal sendes inn til forsyningsnemnda av detaljist og til fylkesforsyningsnemnda av grossist når det er utstedt erklæringer for det kvantum poteter som nemnda har anvist.

§ 14. Forsyningsnemnda deler på søknad ut potetkort til alle forbrukere som ikke har dyrket poteter på et areal på minst 200 m² pr. husstandsmedlem. Forbrukere som har dyrket poteter på et mindre areal skal tildeles potetkort når potetene av egen produksjon beregnes oppbrukt, idet avlingen på 100 m² skal dekke rasjonen for en person i 6 måneder, etter at settepoteter er lagt til side. (Jfr. § 1.)

Forsyningsnemnda kan i stedet for å tildele potetkort, eller mot å klippe tilsvarende merker fra potetkortet, gi anvisning til forbruker på innkjøp av poteter. For forbrukere som har skikket lagerplass, kan hele årsrasjonen anvises under ett. Forsyningsnemnda skal formidle innkjøp av poteter til forbrukere som ønsker å dekke sin årsrasjon av poteter om høsten, og som melder fra at de ikke kan få kjøpt det kvantum poteter som de har fått anvist.

Anstalthusholdninger får anvist poteter av forsyningsnemnda for de personer som er medlemmer av husholdningen. Medlemmer som har fått utlevert potetkort, skal avgi merker for den tid de har kosten i husholdningen. Anstalthusholdningens bestyrer plikter å sørge for at dette blir gjort og å

23 juni. levere merkene til forsyningsnemnda. Størrelsen av det kvantum poteter som anvises til anstalthusholdningen kan fastsettes under hensyn til det antall merker som blir levert inn.

Forsyningsnemnda kan anviser poteter til hoteller, restauranter og andre bevertningsteder, samt bedrifter som bespiser sine arbeidere, beregnet etter det gjennomsnittlige antall personer som spiser middag på stedet.

Forsyningsnemnda anviser poteter til mannskap på skip i innenriks fart. Skip i utenriks fart kan kjøpe poteter mot utførselstillatelse fra tollvesenet.

§ 15. Direktoratet for proviantering og rasjonering bestemmer til enhver tid hvor stort kvantum poteter rasjoneringsskortene gjelder for, eller som kan anvises av forsyningsnemnda etter § 14.

§ 16. Det er forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve poteter i strid med bestemmelsene i denne forordning.

§ 17. Det er forbudt for potetmelfabrikk og potettørkeri å kjøpe poteter fra produsent uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering.

§ 18. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan forby handlende innen et fylke eller en kommune å kjøpe poteter av andre enn stat, fylke eller kommune, når dette er nødvendig for å få avsatt poteter som disse eier eller har økonomisk ansvar for.

§ 19. Produsent som dyrker poteter på et større samlet areal enn 1 dekar plikter for den del av arealet som overstiger 200 m² pr. husstandsmedlem i produsentens egen husstand og i husstanden til kårtakere, bortforpaktere og de av produsentens faste jordbruksarbeidere som han skal levere poteter til, innen 1 juni 1943 å selge et så stort minstekvantum pr. dekar som Direktoratet for proviantering og rasjonering fastsetter. Leveringskvantumet pr. dekar fastsettes og kunnngjøres innen 1 september 1942. Det kvantum poteter av 1942 års avling som produsenten godtgjør å ha solgt og levert før nevnte dato, kommer til fradrag i det fastsatte leveringskvantum.

Produsent som mener at han ikke kan oppfylle leveringsplikten skal innen 15 oktober 1942 sende begrunnet melding til forsyningsnemnda.

§ 20. Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan kreve at produsent skal avstå poteter til den direktoratet eller den det bemyndiger bestemmer.

Erstatningen for poteter som kreves avstått i medhold av denne forordning fastsettes ikke ved skjønn, men skal beregnes i samsvar med de prisreguleringsbestemmelser som gjelder ved leveringen.

Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av 23 juni. politiet.

§ 21. Potetprodusent plikter ved hver utdeling av rasjoneringskort for matvarer å sende inn til forsyningsnemnda oppgave over alle overdragelser av poteter som han har foretatt siden forrige kortutdeling. Oppgavene skal være bilagt med de merker, anvisninger, innkjøpserklæringer og utførselstillatelser som potetene er overdratt mot.

Kapitel IV. Forsendelse.

§ 22. Når det er nødvendig for å sikre potetforsyningen eller tilførslene av poteter til potetmelfabrikk og potettørkeri, kan Direktoratet for proviantering og rasjonering forby utførsel av poteter fra et fylke eller en kommune.

§ 23. Det er forbudt fra og med 1 september 1942 å sende, ta imot for transport, transportere og føre med seg som reisegods poteter med mindre

1. potetene er adressert til staten, forsyningsnemnd, jordstyre, potetmelfabrikk eller potettørkeri,
2. transporten er ledsaget av gjenpart av kjøpeanvisning, innkjøpserklæring eller utførselstillatelse for potetene (jfr. §§ 10—12),
3. transporten er ledsaget av særskilt transporttillatelse fra forsyningsnemnda.

Ved forsendelse med jernbane, skip eller annet transportmiddel hvor det utstedes fraktbrev for godset skal transportlegitimasjonen heftes ved fraktbrevet, og makuleres av den som leverer ut partiet. Ved forsendelse med annet transportmiddel skal legitimasjonen oppbevares av den som forestår transporten og makuleres av denne ved utlevering av potetene. Blir potetene transportert med egne transportmidler, skal transportlegitimasjonene sendes inn til forsyningsnemnda straks etter avbenyttelsen eller når tidsfristen for transporttillatelsen er utløpet.

§ 24. Unntatt fra bestemmelsene i § 23 er:

1. Henting av poteter av eller for adressaten fra jernbanestasjon, dampskipsbrygge, bilholdeplass og liknende.
2. Ombringelse av poteter til forbrukere som har kjøpt potetene mot merker av potetkortet.
3. Medbringelse av poteter som proviant på reiser, turer og liknende.
4. Transport av poteter i forbindelse med at en forbruker skifter bopel med mindre potetene forsendes med jernbane eller ruteskip.

23 juni. *Kapitel V. Alminnelige bestemmelser.*

§ 25. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og gi utfyllende bestemmelser.

§ 26. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser i denne forordning eller bestemmelser og pålegg gitt i medhold av forordningen fører med seg straff og inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 nr. 8 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 27. Ved denne forordnings ikrafttreden oppheves forordning av 6 oktober 1941 om tiltak til sikring av matpotetforsyningen m. v. og forskrifter gitt i medhold av forordningen.

Bestemmelser av 4 februar 1942 om regulering av omsetningen av matpoteter oppheves dog først fra 1 september 1942.

Oslo 23 juni 1942.

E. Blehr.

25 juni. **Lov om utvidelse av grensene for kjøp-**
Nr. 3. staden Larvik.

§ 1. Fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Larvik de deler av Hedrum herred som ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Med utgangspunkt fra bystein nr. 24 går grensen i sør-aust langs den gamle grense ca. 25 m. Derfra går grensen parallelt med Tjøllingvegen på sørsia av denne i rett linje ca. 240 m, videre langs samme veg i rett linje ca. 250 m, videre langs samme veg i rett linje ca. 320 m til Lågen på sørsia av Gloppe bru, videre i samme retning ca. 120 m lengde til midt i elva, dypløpet. Derfra følger grensen Lågen sørover i ca. 550 m lengde til den skjærer den nuværende grense nord for øya St. Helena.

§ 2. Den nye grenselinje etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes ved grensesteiner ved en åstedsbefaring som holdes av personer Innenriksdepartementet oppnevner. Åstedsforretningen stadfestes av departementet.

§ 3. De deler av Hedrum herred som ifølge § 1 legges til kjøpstaden Larvik, skal fra utskillelsen gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dette skal dog ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942 måtte hvile på jord som ved denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1942 er bosatt på de strek- 25 juni.
ninger som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Larvik skal med Nr. 3.
hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om erver-
velse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot
oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde vært
bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd på disse strekninger.

§ 5. De personer som 1 januar 1942 hadde bopel innen
de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Larvik,
anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1942 til 30
juni 1943 med hensyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.
Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete bykom-
mune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1942 til 30 juni
1943 skal foretas av likningsmyndighetene i Larvik og etter
de regler som gjelder for Larvik i medhold av skattelovgiv-
ningen for byene.

Finansdepartementet fastsetter for dene likning de end-
ringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tids-
frister for utførelsen av likningen.

§ 6. De i Hedrum herred hjemstavnsberettigete personer
som ved utskillelsen bor — eller om de da er flyttet fra her-
redet — har hatt sin siste bolig i herredet innen det område
som overgår til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøp-
staden hvis de er flyttet til dette område før 1 juli 1941.

§ 7. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgiv-
ning driver kjøpmannshandel på de strekninger som etter
§ 1 går over til kjøpstaden Larvik, skal ha rett til å fortsette
den næring de har drevet med de samme rettigheter og for-
pliktelser som byens øvrige kjøpmenn.

De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning
driver håndverksnæring på nevnte strekninger, skal ha rett
til på disse å fortsette den næring de har drevet.

De næringsdrivende som er nevnt i denne paragraf, må
melde seg for politimesteren i Larvik innen 1 september 1942
for å kunne nyte de rettigheter som herved blir tillagt dem.

Handelsdepartementet gir de nærmere forskrifter som
finnes påkrevd etter denne paragraf.

§ 8. Larvik kommune overtar Hedrum kommunes garan-
tier for boligbygg i de utskilte områder.

§ 9. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges
til å treffe de forføyninger med hensyn til omberegning av
de geistlige tjenestemenns lønninger i Hedrum prestegjeld
som nærværende lov måtte nødvendiggjøre.

§ 10. Det økonomiske oppgjør i anledning av byutvidin-
gen fastsettes ved skjønn, avgitt av 3 personer som bor uten-
for de to kommuner og hvorav fylkesmannen i Vestfold opp-

25 juni. nevner to og Innenriksdepartementet én. Den som departementet oppnevner blir formann.

Skjønnets avgjørelse treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også tidspunktet for betaling av eventuelt skjønnsbeløp fastsettes.

Innenriksdepartementet gir de nærmere regler for avholdelse av skjønnet.

For så vidt noen av partene innen 3 — tre — måneder etter avgivelsen av skjønnet forlanger overskjønn, blir dette å avgi av fem utenfor de interesserte kommuner bosatte personer, hvorav hver av de i overskjønnet interesserte parter oppnevner én, fylkesmannen i Vestfold to og Innenriksdepartementet én. Den som departementet oppnevner blir skjønnets formann.

For overskjønnet gjelder for øvrig hva foran er bestemt om underskjønnet.

Omkostningene som fastsettes av Innenriksdepartementet, bæres av Larvik kommune. Dog skal Hedrum kommune bære omkostningene ved overskjønn hvis det er denne kommune som har forlangt overskjønn, og utfallet går den imot. Skjønnsretten avgjør i dette tilfelle om overskjønnet går kommunen imot.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Finn Thrana.

25 juni. Lov om endringer i lov om aldersgrenser
Nr. 4. for offentlige tjenestemenn av 14 mai 1917.

I.

§ 2 bokstav c, første og annet ledd, bokstav d, første ledd, og bokstav e i lov om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn av 14 mai 1917 skal lyde:

§ 2 c. 65 år for hjelpestevnevitner i Oslo, inspektører, vaktmestre, verksmestre, verksassistenter, gårdsbestyrere, maskinmestre, betjenter (herunder dog ikke kontorbetjenter) arbeidsformenn og mannlige nattvakter ved fengsler og tvangsarbeidshus; oversykepleier (overdiakon) ved sinnsykeanstalt (men ikke ved Psykiatrisk klinikk) og ved pleiehjem for sinnsyke, overpleier ved fengslene, overpleier ved Kriminalasylet og andre institusjoner med pleiepersonale, sykepleier, sykeoppasser, massør, sykegymnast og diakon ved sann institusjon

(herunder Psykiatrisk klinikk, men ikke sinnsykeanstalter), 25 juni.
 kolonibestyrer ved sinnsykeanstalt, bademester og badeassistent ved Rikshospitalet, snekker ved Pleiestiftelsen for spedalske, sjåfør ved medisinal anstalt; inspektører og assistenter ved fabrikktilsynet, inspektørene for ildsfarlige gjenstander, for den offentlige arbeidsformidling og for arbeidsledighetsforsikringen; skipskontrollens tekniske besiktigelsesmenn. Nr. 4.

§ 2, d. 60 år for inspektriser, verksmesterinner, oppsynskvinner og kvinnelige nattevakter ved fengsler og tvangsarbeidshus; oversykepleiersker ved andre medisinalanstalter enn Rikshospitalet, kvinneklinikkene, tuberkuloseanstalter, Psykiatrisk klinikk, Statens pleiehjem for epileptikere og Klinikken for vanføre, samt videre for overpleierske ved fengsle, oversykepleierske ved pleiehjem for sinnsyke, kolonibestyrerinne, sykepleier og diakon ved sinnsykeanstalt, sykepleierske, massøse, kvinnelig sykegymnast, assistent (ved sykestue) ved medisinalanstalter og andre institusjoner med pleiepersonale (herunder Psykiatrisk klinikk men ikke sinnsykeanstalter), pleier ved Kriminalasylet og følgende stillinger ved telefonekspedisjonen: Vaksjef ved Rikstelefonen i Oslo, telefonvaksjefer I og II, telefonbestyrer I og II, telefonbestyrerinner II, telefonekspeditører og telefonassistenter I, II og III.

§ 2, e. 55 år for sykepleierske ved sinnsykeanstalter og pleiehjem for sinnsyke (men ikke ved Psykiatrisk klinikk), telefonistinner ved befestningene.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1942.

Fra samme dag oppheves bestemmelser om aldersgrense for pleiepersonalet ved forskjellige institusjoner som i medhold av aldersgrenselovens § 3 er truffet i samband med innlemming av de omhandlede stillinger i Statens pensjonskasse. Personer som er innlemmet i Statens pensjonskasse før 1 juli 1942 og som det er fastsatt ny aldersgrense for under I, kan innen en frist som pensjonskassen fastsetter, velge om de vil komme inn under de nye bestemmelser om aldersgrense for stillingen.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Finn Thrana.

25 juni. Lov om endring i lov om syketrygd av 6
Nr. 5. juni 1930.

I lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal § 16, 2 lyde slik:
Ved nedkomst gjelder reglene i punkt 1 på tilsvarende
måte for jordmor- og lægehjelp og for skyss av barselkvinne
til og fra fødeheim.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Finn Thrana.

25 juni. Lov om endring i lovgivningen om ulyk-
Nr. 6. ketrygd for sjømenn.

Bestemmelsen i lov om ulykkestygd for sjømenn av 24
juni 1931 § 11 nr. 1 kommer ikke til anvendelse på sjømenn
som rammes av krigsulykke under fart for Amerikas forente
stater og alle andre stater på det amerikanske fastland som
står i forbund med Storbritannia eller Amerikas forente stater.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Finn Thrana.

25 juni. Midlertidig lov om tillegg til lov av 25 juli
Nr. 7. 1913 om lukningstid for utsalgsteder.

I lov av 25 juli 1913 om lukningstid for utsalgsteder gjø-
res følgende endringer:

I § 2 tilføyes som nytt tredje ledd.

Vedtekten kan også fastsette at utsalgstedene skal hol-
des åpne alle eller enkelte dager i den forretningstid som føl-
ger av vedtekten, eller mellom visse klokkeslett i nevnte for-
retningstid. En slik regel kan omfatte utsalgsteder i enkelte
forretningsgrener eller i alle forretningsgrener som går inn
under vedtekten og som ikke blir særskilt unntatt. Det kan
på tilsvarende måte fastsettes at også utsalgsteder i forret-
ningsgrener som ikke går inn under lukningsvedtekten, skal
holdes åpne mellom visse klokkeslett.

Som ny § 2, a tilføyes:

Sosialdepartementet kan påby at utsalgsteder i særlige
tilfelle eller for visse tidsrom skal holdes åpne til tider som
samtidig blir fastsatt. Påbudet kan gjøres gjeldende for en-
kelte kommuner eller distrikter eller for hele landet. Det kan
omfatte utsalgsteder i enkelte forretningsgrener eller i alle

forretningsgrener som ikke blir særskilt unntatt. Påbud fra 25 juni. departementet går foran forskriftene i kommunal luknings- Nr. 7.
vedtekt.

I § 3 tilføyes som nytt annet ledd og tredje ledd: Dispensasjon kan også gis til enkelt utsalgsted, når det gjelder plikten til å holde utsalgsteder åpne.

Dispensasjon fra påbud etter § 2, a kan gis av Sosialdepartementet eller den som departementet gir fullmakt.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Finn Thrana.

Lov om endring av § 3 i midlertidig lov 25 juni.
av 3 februar 1939 om omsetning av agn. Nr. 8.

§ 3 i midlertidig lov av 3 februar 1939 om omsetning av agn skal heretter lyde:

Denne lov trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Finn Thrana.

Lov om midlertidig forhøyelse av losbe- 25 juni.
talingen. Nr. 9.

Fra 1 juli 1942 til 30 juni 1943 skal lospengene som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøyer etter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, betales med et tillegg av 35 %.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøyers vedkommende de 30 % vedkommende sportellønte los med de unntak som Sjøfartsdepartementet bestemmer.

Den del av tillegget som ikke tilfaller vedkommende los, legges til et fond — Fondet for bidrag til loser — hvorav det etter Sjøfartsdepartementets bestemmelse betales inntektstilskudd m. v. til sportellønte loser.

For ikke lospliktige fartøyer tilfaller tillegget i sin helhet losen.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

Finn Thrana.

25 juni. Lov om navnet på fagskoler i landbruk.
 Nr. 10. Fagskoler i landbruk som kaller seg «landbrukskole», «jordbrukskole», «småbrukskole» eller liknende, skal etter denne lovs ikrafttreden bare bruke betegnelsen «landbrukskole» i sitt navn.

Til denne betegnelse kan føyes «hagebrukskole», «fruktdyrkingskole», «arbeidsskole» eller andre tillegg som Landbruksdepartementet godkjenner, når skolen ved denne lovs ikrafttreden har en slik tilføyelse i navnet sitt.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.
 Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Finn Thrana.

25 juni. Lov om endring i lov om skogvern av 12
 Nr. 11. februar 1932.

I lov om skogvern av 12 februar 1932 gjøres følgende endringer:

§ 34, 4 og 5 ledd, skal lyde:

Skogrådet fører regnskap over kulturavgiftene som blir å bruke til kulturarbeider på vedkommende eiendom eller med skogrådets samtykke på andre eiendommer som eieren har i samme herred. Etter nærmere bestemmelser av skogstyret kan avgiften for en del også brukes til dekking av utgifter til blinking på vedkommende eiendom eller eiendommer når blinkingen utføres av offentlig godkjent blinker. I avgiften kan ikke tas utlegg, avsetning eller arrest, liksom den ikke kan inndras i vedkommendes konkursbo, så lenge det ikke er utført kulturarbeider, godkjent av skogoppsynet, for minst liksom stort beløp, eller oppsynet har frigitt beløpet.

Av kulturavgiftsbeløpet anviser skogoppsynet til skog-eieren de beløp han godtgjør å ha utlagt til kulturarbeider som er godkjent av skogoppsynet, til fremme av gjenveksten av skogen, herunder i tilfelle de i §§ 17 og 18 nevnte arbeider. Utgifter til blinking godtgjøres etter regler som fastsettes av skogstyret.

§ 41 skal lyde:

Skogeier og annen åvirkeberettiget plikter å betale oppsynet for utført blinking, utvisning eller annet liknende arbeid for ham i skogen.

De nærmere regler utferdiges av skogoppsynet.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.
 Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Finn Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til Al- 25 juni.
dersfondet og Krigspensjoneringsfondet
for budsjettåret 1 juli 1942—30 juni 1943.

For budsjettåret 1 juli 1942—30 juni 1943 svares avgift
til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet på grunnlag av
inntektsåret 1941 i samhøve med forskriftene herom i alders-
trygdloven av 16 juli 1936, kap. 6, jfr. lov nr. 9 av 24 juni
1938, og forordning om krigspensjonerings av 9 desember 1941.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Finn Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om utjamningsav- 25 juni.
gift på konsummjølk i tida 1 juli 1942—30
juni 1943.

Østlandets melkesentral, Telemark mjølkesentral, Aust-
Agder melkesentral, Vest-Agder melkesentral, Vestlandske
mjølkesentral, Møre mjølkesentral, Trøndelag melkesentral og
Nord-Norges melkesentral vert gjevi rett til å krevja opp ut-
jamningsavgift på mjølk hjå ikkje-medlemer av sentralane i
tida 1 juli 1942—30 juni 1943 i samsvar med lov frå 10 juli
1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Avgifta skal krevjast opp i samsvar med Landbruksde-
partementet sine fyresegner frå 23 desember 1936 og skriv frå
11 januar 1935 med seinare brigde.

Det vert teki atterhald om rett til å brigde fyresegnene
og avgiftssatsane og til når som helst å taka attende løyvet
til å krevja opp avgift.

Oslo 25 juni 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Finn Thrana.

Skrivelse fra Finans- og tolldepartementet.

27 juni.

Avgiftsatsen og refusjonsatsene for
brennevin fra 1 juli 1942 blir som no å gi følgende tillegg:

Avgiftsatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 %), tillegges kr. 2,10.

Refusjonsatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholds-
vis for råsprit, rensset sprit og destillater og brennevin som
er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å
bli brukt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11
og kr. 2,13 pr. liter (100 %).

Den samlede avgiftsats vil således inntil videre utgjøre
kr. 4,72 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonsatser hen-
holdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 %).

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.